

спективою подальших досліджень уважаємо дослідження універсального та національно-специфічного характеру метафор, їхнього сприймання у процесі мовлення, онтогенези тощо.

Джерела та література

1. Антонюк М.О. Метафора та її роль в мовній картині світу// Мовні і концептуальні картини світу: Збірник наукових праць. – К., 2002. – № 7. – С. 15–19.
2. Жаботинская С.А. Концептуальная модель частеречных систем. – Черкассы, 1998. – С. 54–55.
3. Краткий словарь когнитивных терминов / Сост. Е.С. Кубрякова, В.З. Демьянков, Ю.Г. Панкрац; под общ. ред. Е.С. Кубряковой. – М., 1996. – 245 с.
4. Лакофф Дж., Джонсон М. Метафоры, которыми мы живем // Язык и моделирование социального взаимодействия // Под ред. В.М. Сергеева, П.Б. Паршина. – М., 1987. – С. 126–172.
5. Мазепова О.В. Метафора як засіб створення мовної картини світу // Мовні і концептуальні картини світу: Збірник наукових праць. – К., 2004. – Книга 2, № 12. – С.21–27.
6. Метафора в языке и тексте. Отв.редактор В.Н. Телия. – М., 1984.
7. Рубцов И.В. Модификация концептов в современном студенческом сленге США в процессе метафоризации // Вісник Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна. – Харків: Константа, 2003. – № 586. – С. 145-148.
8. Селіванова О.О. Актуальні напрями сучасної лінгвістики (аналітичний огляд). – К., 1999. – 148 с.
9. Телия В.Н. Метафоризация и ее роль в создании языковой картины мира // Роль человеческого фактора в языке. Язык и картина мира. – М., 1988. – С. 173–204.
10. Телия В.Н. Метафоризация как модель смыслопроизводства и ее экспрессивно-оценочная функция // Метафора в языке и тексте., 1988. – С. 26–52.
11. Толстова О.Л. Проблема механізмів розуміння метафори у прагматичній та когнітивній теоріях // Мовні і концептуальні картини світу: Збірник наукових праць. – К., 2004. – Книга 2, № 12. – С. 315–319.
12. Худолій А.О. Динаміка функціональних змін у мові американської публіцистики кінця ХХ – початку ХХІ століття: Автореф. дис.канд.філол.наук: 10.02.04. – К., 2004. – 20 с.
13. Ченки А. Семантика в когнитивной лингвистике // Фундаментальные направления современной американской лингвистики. – М.: Изд-во МГУ, 1997. – С. 340-369.
14. Lakoff G. Women, Fire and Dangerous Things. What categories reveal about mind. – Chicago; L.: University of Chicago Press, 1987. – 614 p.
15. Ayto J. Oxford Dictionary of Modern Slang. – New York, 1996.
16. Wehmeier S. Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English (the 6th edition). – Oxford University Press, 2000.

Храбскова Д.М.

ДО ПИТАННЯ ПРО МАТЕРІАЛИ НАВЧАННЯ ІСТОРИЧНОЇ ФОНЕТИКИ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ: НІМЕЦЬКІ ЗАПОЗИЧЕННЯ ПОВНОЇ ЛЕКСИКАЛІЗАЦІЇ

Історичний розвиток будь-якої природної мови складає наслідок безпосереднього контакту з порубіжними в часовому та географічному просторі комунікативними кодами (мовами, діалектами, соціолектами тощо). При контактуванні двох чи декількох комунікативних систем неминучим є процес перенесення фактів однієї системи в іншу, тобто запозичення. Безпосередньо запозиченими можуть бути морфологічні, лексичні та синтаксичні одиниці. Фонетичні елементи здатні інтегрувати окремо лише в екзогlossenій мовній ситуації, котра має охоплювати всю територію розповсюдження мови-реципієнта. Французька мова, що за соціолінгвістичною класифікацією є національною мовою, в першу чергу розглядається як комунікативний код французів-монолінгвів. Зі вказаної точки зору безпосереднє інтегрування фонетичних елементів будь-якої мови до фонологічної системи французької мови вважається неможливим. Водночас при фонетичному засвоєнні морфологічних та лексичних запозичень поряд з інтерференцією-трансферацією спостерігається процес власне фонетичної інтерференції, в одному з двох різноспрямованих проявів – запозиченні або конвергенції. Останній зумовлюється низкою фонетичних змін.

З об'єктивних причин (наявності лексичного значення) лексичні одиниці запозичуються значно частіше, ніж системні елементи інших рівнів мови. Саме тому *актуальним* стає навчання історичних процесів на фонетичному рівні мови шляхом аналізу інтеграції лексичних запозичень (під лексичними запозиченнями розуміються будь-які лексичні одиниці, що надійшли до мови-реципієнта з інших мов, включаючи субстратні та суперстратні явища). Вказана інтеграція, котру відносно до лексичних одиниць можна назвати лексикалізацією, поділяється на повну, неповну та початкову [5, 123]. Повна лексикалізація передбачає орфографічне та орфоепічне нормування запозичення відповідно до вимог системи мови-реципієнта, а також вільне вимовляння носіями-монолінгвами. Відсутність другого фактору вказує на неповну лексикалізацію, а отже, потребує звернення мовців до орфоепічних словників. На початковій стадії лексикалізації запозичення зберігає орфографію та фонетику мови-джерела, не є складовою системи мови-реципієнта та може бути взагалі відторгненим. Здебільшого про повну лексикалізацію йдеться у випадках субстратних та суперстратних запозичень.

За даними студій Г.Вальтер [6], з 60.000 лексем загальновокабулярного вокабуляру французької мови 8.600 є запозиченнями, з 35.000 повсякденних лексичних одиниць – 4.200 іншомовного походження, що складає 14% і 12% відповідно. З 4.200 запозичень – 13% (546) франкського походження, 8% (336) нововерхньонімецького походження.

Під час дослідження було вивчено 13.860 фонетичних реалізацій, що відображають вимову запозичуваних із німецької мови лексичних одиниць на трьох етапах інтеграційного процесу (на момент запозичення в мові-джерелі; на момент запозичення в мові-реципієнті, на сучасному етапі в мові-реципієнті). Контрастивний аналіз проводився на матеріалі фонетичних одиниць, що складають лексеми на момент запозичення в німецькій та у французькій мовах (на одному з етапів їх історичного існування). В процесі проведеного аналізу окреслювалося коло фонетичних змін, припустимих при контактуванні французької та німецької мов. Порівняльно-історичний аналіз двох форм французької мови (на момент запозичення та на сучасному етапі) дозволив висвітлити динаміку процесу регулярних фонетичних змін, що сприяли становленню фонетичної системи сучасної французької мови.

Досліджувані лексеми є запозиченнями з давньофранкського діалекту, давньо-, середньовірхньонімецької мови, що зазнали повної лексикалізації у французькій мові.

Запозичення повної лексикалізації, що наведені в таблиці додатку представлені 200 одиницями (3.130 фонетичних реалізацій), з яких 15 – загальногерманського (236), 170 – давньофранкського (2.630), 15 – давньо- та середньовірхньонімецького (264) походження.

Кількісна перевага запозичень із давньофранкського діалекту пояснюється тим, що у наведеному дослідженні запозичення з давньофранкського діалекту не диференціюються на прямі та опосередковані, які надійшли через давньовірхньонімецьку. (В період з VIII по XI ст., давньовірхньонімецький період, закладаються основи сучасної німецької мови, прамовою якою є давньогерманська мова, а однією зі складових частин давньофранкський діалект. Саме тому, навіть при етимологічному аналізі, досить важко диференціювати походження запозичень до старофранцузької мови з мов-джерел середньорейнського регіону).

За даними проведеного аналізу повна інтеграція лексичних одиниць німецької мови до системи французької мови відбувається при дії таких фонетичних законів:

- в системі голосних:
 - монофтонгізація дифтонгів, що ґрунтується на асимілятивних процесах:
 - [ai] > [ε]: haigiro франк. > haigon ст.франц. > ['egret] н.франц.;
 - [au] > [ɔ̃]: gaubon франк. > gober ст.франц. > [derɔ̃be] н.франц.;
 - [ao] > [e] > [ø]: blaο франк. > blef ст.франц. > [blø] н.франц.;
 - [eu] > [je] > [jø]: spreut франк. > inspieth ст.франц. > [erjø] н.франц.;
 - [eo] > [ε]: greot франк. > grez ст.франц. > [grɛ] н.франц.;
 - [ui] > [u]: wer-wuif франк. > garulf ст.франц. > [garu] н.франц.;
 - назалізація та якісна редукція голосних в кінцевій позиції перед -n (-m) або в сполученнях голосний + n (m) + приголосний:
 - [an] / [am] > [ɑ̃]: wampra двн. > hampe ст.франц. > ['ɑ̃p] н.франц.;
 - [in] > [ɑ̃]: dintjan франк. > dancier ст.франц. > [dɑ̃se] н.франц.;
 - [um] > [ʊ̃] перед зімкненим губним приголосним: tūmon франк. > tumer ст.франц. > [tʊ̃be] н.франц.;
 - назалізація [o] в кінцевій позиції: wazo франк. > gason ст.франц. > [gazʊ̃] н.франц.;
- Кінцеве сполучення -on у давньогерманських мовах складає морфему, тому в процесі запозичення переходить у відповідну морфему -er: lekkon франк. > lechier ст.франц. > [leʃe] н.франц.
 - редукція кінцевого [a]:
 - [a] > [ε] > нуль реалізації: marka франк. > marche ст.франц. > [marʃ] н.франц.;
 - метафонія:
 - [a :] > [ai] > [ε]: skarwahta франк. > escalguaite ст.франц. > [eʃoget] н.франц.;
 - [o] > [u]: brojan франк. > bruir ст.франц. > [brui:r] н.франц.;
 - дистантна асиміляція в слабкій позиції:
 - [u] > [ɔ̃]: urgōli франк. > orgolz ст.франц. > [ɔ̃rgœj] н.франц.;
 - [i] > [e]: sīnskalk франк. > seneschal ст.франц. > [seneʃal] н.франц.;
 - акомодація:
 - [al] перед приголосним > [o]: faldistōl франк. > faudestoel ст.франц. > [fotœj] н.франц., через дифтонг [au];
 - протеза:
 - [a] перед [d]: dubban франк. > adober ст.франц. > [adube] н.франц.;
 - [e] перед сполученням s + приголосний: stalo франк. > estalon ст.франц. > [etalɔ̃] н.франц.;
 - [e] / [es] перед сполученнями [bl], [kr], [fr]: krebitja франк. > crevice ст.франц. > [ekrɔ̃vis] н.франц.;
- в системі приголосних:
 - дієреза передньоязикових круглощілинних однофокусних в сполученнях з приголосними:
 - [sm] > [m]: smalt франк. > smalt ст.франц. > [emaj] н.франц.;
 - [sp] > [p]: spehōn франк. > espier ст.франц. > [epje] н.франц.;
 - [st] > [t]: brustjan д.герм. > brost ст.франц. > [brute] н.франц.;
 - Виключення складають форми, в яких у старофранцузький період не відбулося протези: sturio франк. > sturgeon ст.франц. > [estyrgʊ̃] н.франц.;

[sk] > [k] у формах, що походять від окситонів: skot франк. > escot ст.франц. > [eko] н.франц.; skūm франк. > scūma ст.франц. > [екум] н.франц.;

[sv] > [v]: haswa франк. > have ст.франц. > ['a:v] н.франц.;

[zd] > [d]: wēzda франк. > wesde ст.франц. > [gɛd] н.франц.;

– регресивна асиміляція:

[hr] > [fr]: hrōk франк. > fros ст.франц. > [frø] н.франц.;

[kr] > [gr]: krappa франк. > gare ст.франц. > [gar] н.франц., за відсутності протези;

– лениція:

[t] > [d]: witan франк. > guier ст.франц. > [gide] н.франц.;

[p] > [b] / ([v]): skarīn франк. > scabinos ст.франц. > [eʃ^hv^hɛ̃] н.франц.;

[s] > [z]: krūsīl франк. > grozelle ст.франц. > [grozɛj] н.франц.;

– палаталізація:

[nj] перед [e] > [^hɲ]: waidanjan франк. > guaignier ст.франц. > [ga^hɲe] н.франц.;

– депалаталізація:

[tj] > [^hts] > [s]: dintjan франк. > dancier ст.франц. > [d^hɑ̃se] н.франц.;

[kj] > [^hts] > [s]: skakkja франк. > eshace ст.франц. > [eʃ^has] н.франц.;

– якісна редукація:

[v] > [g] на початку слова: walu франк. > waule ст.франц. > [go:l] н.франц.;

[f] > [v]: landgraf двн. > landgrave ст.франц. > [l^hɑ̃grɑv] н.франц.;

[k] > [ʃ] в середині або в кінці слова: marka франк. > marche ст.франц. > [marʃ] н.франц.;

[h] перед голосним > [']: hotta франк. > hote ст.франц. > ['ɔt] н.франц.;

– кількісна редукація в кінцевій позиції:

[ng] > [nk]: bretling двн. > breleuc ст.франц. > [br^hɛ̃l^hɑ̃] н.франц.;

[s]: hulīs франк. > hous ст.франц. > ['u] н.франц.;

[d] (> [t]): laid франк. > lait ст.франц. > [lɛ̃] н.франц.;

[t]: spreut франк. > inspieth ст.франц. > [epjø] н.франц.;

[p]: throp франк. > trop ст.франц. > [tro] н.франц.;

[g] > [k]: burg д.герм. > borg ст.франц. > [bi:ɡ] н.франц.

Серед додаткових супровідних явищ відзначаються:

– метатеза: skīrpja франк. > escere ст.франц. > [eʃap] н.франц.;

wāfla франк. > walfre ст.франц. > [go:fr] н.франц.;

– синкопа голосного [i]: haunita франк. > honte ст.франц. > ['ɔ̃t] н.франц.;

Давньофранкський субстрат підлягав фонетичній інтеграції до французької та німецької мов в період етнічного становлення двох народів. У соціальній свідомості салічних франків мало відбутися розмежування акустичних образів комунікативних кодів двох сусідніх мовних спільнот. Проведене дослідження дозволяє зробити *висновок* про те, що характерні риси фонетичної системи французької мови сформувалися на вокальному рівні, німецької мови – на консонантному рівні.

Джерела та література

1. Рымашевская Э.Л. Немецко-русский, русско-немецкий словарь. – М.: Русский язык, 1990. – 935 с.
2. Храбскова Д.М. Фонетична еволюція французького мовлення етнічних французько-німецьких білінгвів. Дис. ... канд. філол. наук: 10.02.05. – Сімферополь: ТНУ ім.В.І.Вернадського, 2006. – 241 с.
3. Dubois J., Mitterand H., Dauzat A. Dictionnaire étymologique et historique du français. – P.: Larousse, 1993. – 822 p.
4. Lerond A. Dictionnaire de la prononciation. – P.: Larousse, 1980. – 560 p.
5. Lopatnikova N.N., Movchovitch N.A. Précis de lexicologie du français moderne. – М.: Nauka, 1958. – 199 p.
6. Walter H. Enquête phonologique et variétés régionales du français. – P.: Gallimard, 1982. – 252 p.

Додаток

Запозичення у період з VIII по XIII століття

№	період запозичення	франкськ. діалект	форма на момент запозичення	французька форма	французька орфоєпія
1	1080	dubban	adober	adouber	[adube]
2	1150	haigiro	hairon	aigrette	['egret]
3	1080	alina	alne	aune	[on]
4	1268	balla	bale	balle	[bal]
5	XII	ban	ban	ban	[bā]
6	1213	bannjan	banir	bannir	[bani:r]
7	XII	bastjan	bastir	bâtir	[bati:r]
8	XIII	balk	balc	bau	[bo]
9	1155	bidil	bidaude	bedeau	[b ² do]
10	1080	blank	blanc	blanc	[blā]
11	XIII	blet	blette	blet	[ble]
12	XII	blao	blef	bleu	[blø]
13	1138	borda	borde	borde	[b ² rd]
14	1080	bôtan	buter	bouter	[bute]
15	XII	brahsima	braisme	brème	[brēm]
16	XII	brozdôn	brosder	broder	[br ² de]
17	XII	brojan	bruir	brouir	[brui:r]
18	1175	būk	buie	buire	[b ⁴ ui:r]
19	XIII	klinka	clenque	clenche	[klā:]
20	1138	kotta	cote	cotte	[k ² t]
21	1268	krampo	crampon	crampon	[krāp ³]
22	1185	krappan	crapot	crapaud	[krapo]
23	1138	kresso	cresson	cresson	[kres ³]
24	1080	kruppa	crope	croupe	[krup]
25	XII	dintjan	dancier	danser	[dāse]
26	1080	darod	dart	dard	[da:r]
27	1120	werpjan	guerpir	déguerpir	[degepi:r]
28	1155	raubon	rober	dérober	[der ² be]
29	1180	blaudi	esbleuir	éblouir	[eblui:r]
30	VIII	skankjo	scantione	échanson	[e ās ³]
31	XII	skirpja	escrepe	écharpe	[e arp]
32	XII	skakkja	eshace	échasse	[e as]
33	1080	skarwahta	escalguaite	échaugnette	[e oget]
34	1175	skapin	scabinos	échevin	[e ² v ³]
35	1080	skina	eschine	échine	[e in]
36	XII	slaitan	esclater	éclater	[eklate]
37	1080	slitan	esclicer	éclisser	[eklise]
38	XII	skot	escot	écot	[eko]
39	1213	krebitja	crevice	écrevisse	[ekr ² vis]
40	1130	skūm	scuma	écume	[ekym]
41	980	fridu	esfreder	effrayer	[efreje]
42	1170	slinga	eslinge	élingue	[el ³ g]
43	XII	smalt	smalt	émail	[emaj]
44	1150	spanna	espan	empan	[āpā]
45	XI	spannjan	espenir	épanouir	[epanui:r]
46	1050	spellôn	espelt	épeler	[eple]
47	1080	sporo	esperon	éperon	[epr ³]
48	1080	sparwari	esprevier	épervier	[epeɾvje]
49	1080	spehôn	espier	épier	[epje]
50	1080	speut	inspieth	épieu	[epjø]
51	1190	stampôn	estamper	estamper	[estāpe]
52	XI	sturio	sturjeon	esturgeon	[estyr ³³]
53	1080	stal	estal	étal	[etal]
54	1180	stalo	estalon	étalon	[etal ³]
55	1241	stopfôn	estophe	étouffe	[et ² f]
56	1080	streup	estreu	étrier	[etrije]

ДО ПИТАННЯ ПРО МАТЕРІАЛИ НАВЧАННЯ ІСТОРИЧНОЇ ФОНЕТИКИ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ:
НІМЕЦЬКІ ЗАПОЗИЧЕННЯ ПОВНОЇ ЛЕКСИКАЛІЗАЦІЇ

№	період запозичення	франкськ. діалект	форма на момент запозичення	французька форма	французька орфоенія
57	1160	first	fest	faîte	[fet]
58	1130	falisa	falaise	falaise	[fale:z]
59	1053	fano	fanon	fanon	[fan ³]
60	1080	faldistôl	faudestoel	fauteuil	[fotœj]
61	1080	flaw	flave	fauve	[fo:v]
62	XI	filtir	feltre	feutre	[fœ:tr]
63	1080	fehu	feu > fiet	fief	[fjef]
64	XI	flado	fladon	flan	[fl ³]
65	1175	flat	flater	flatter	[flate]
66	1120	flôt	fluet	flot	[flo]
67	1080	fûrbjan	furbir	fourbir	[furbi:r]
68	1080	fôdr	furrel	fourreau	[furo]
69	1130	frumjan	fornir	fournir	[furni:r]
70	1080	frisk	fris	frais	[frē]
71	XIII	hrök	fros	freux	[frø]
72	1080	frank	franc	franc	[fr ³]
73	1138	hrokk	froc	froc	[fr ³ k]
74	1160	waskon	guaschier	gâcher	[g ³ œ]
75	XI	waddi	w/gage	gage	[ga:3]
76	1130	waidanjan	guaignier	gagner	[ga ³ pe]
77	1138	walahlaupan	galoper	galoper	[gal ³ pe]
78	1080	want	guant > gant	gant	[g ³]
79	980	wardôn	garder	garder	[garde]
80	980	warnjan	garnir	garnir	[garni:r]
81	1165	wer-wuif	garulf	garou	[garu]
82	1198	wastil	w/gastel	gâteau	[gato]
83	1180	wāfla	walfre	gaufre	[go:fr]
84	1278	walu	waule	gaule	[go:l]
85	1213	wazo	gason	gazon	[gaz ³]
86	1200	jehhjan	gehine	gêne	[3en]
87	XII	garba	jarbe	gerbe	[3erb]
88	1220	kifel	gife	gifle	[3ifl]
89	XII	gêro	giron	giron	[3ir ³]
90	1191	glidan	glicier	glisser	[glise]
91	XI	krappa	grape	grappe	[grap]
92	1155	krattôn	grater	gratter	[grate]
93	XIII	graban	graver	graver	[grave]
94	1155	greot	grez	grès	[grē]
95	1170	grīnan	grignier	grigner	[gri ³ pe]
96	1190	grima	grimuche	grimace	[grimas]
97	1130	grīs	gris	gris	[gri]
98	XII	krūsil	grozelle	groseille	[grozēj]
99	1170	grūt	gruel	gruau	[gryo]
100	XI	weizda	wesde	guède	[ged]
101	1080	waigaro	guaire	guère	[gē:r]
102	1050	warjan	guarir	guérir	[geri:r]
103	1080	werra	guerre	guerre	[gē:r]
104	1080	withja	guige	guiche	[gi]
105	1050	witan	guier	guider	[gide]
106	1135	wimpil	guimple	guimpe	[g ³ ε:p]
107	980	wīsa	wise	guise	[gi:z]
108	1138	hapja	hache	hache	['a]
109	1053	hagja	hayas	haie	['ε]
110	1080	hatjan	haior	haïr	['ai:r]
111	980	harja	haire	haire	['e:r]
112	1213	halla	hale	halle	['al]

№	період запозичення	франкськ. діалект	форма на момент запозичення	французька форма	французька орфоенія
113	1180	halt	halt	halte	['alt]
114	1170	haim	ham	hameau	['amo]
115	1100	hanapp	hanap	hanap	['anap]
116	1138	herda	herde	harde	['ard]
117	XII	håring	harenc	hareng	['arɑ̃]
118	XI	haist, harsta	haste	hâte	['at]
119	1080	halsberg	haberc	haubert	['obe:r]
120	1175	haswa	have	have	['a:v]
121	IX	helm	helmus	heume	['o:m]
122	1050	heriberga	herberge	héberge	['eberʒ]
123	1175	heriwald	heralt	héraut	['ero]
124	1210	haistr	hestum	hêtre	['e:tr]
125	1130	hûrt	hurter	heurter	['œrte]
126	1080	haunjan	honir	honnir	['ɔ̃ni:r]
127	XI	haunita	honte	honte	['ɔ̃t]
128	1230	hotta	hote	hotte	['ɔ̃t]
129	1175	hulis	hous	houx	['u]
130	1138	gard	gardin	jardin	[ʒardɛ̃]
131	1080	laid	lait	laid	[lɛ]
132	1120	lekkon	lechier	lécher	[leʃe]
133	XII	lôder	loire	leurre	[lœ:r]
134	1138	laubja	loge	loge	[lɔ̃ʒ]
135	1138	hlot	lot	lot	[lo]
136	XI	malha	male	malle	[mal]
137	1086	marisk	maresc	marais	[marɛ]
138	1080	marka	marche	marche	[marʃ]
139	1080	mast	maz	mât	[mɑ:]
140	1180	mesinga	masenge	mésange	[mezɑ̃ʒ]
141	1131	murthjan	mortir	meurtrir	[mœrtri:r]
142	1130	mornan	morne	morne	[mɔ̃rn]
143	XII	mull	mulotes	mulot	[mylo]
144	980	urgôli	orgolz	orgueil	[ɔ̃rgœj]
145	1180	pokka	puche	poche	[pɔ̃ʃ]
146	XII	hrampon	ramper	ramper	[rɑ̃pe]
147	1080	hring	renc	rang	[rɑ̃]
148	1050	rîki	riche	riche	[riʃ]
149	1200	rukka	rochet	rochet	[rɔ̃ʃɛ]
150	1155	raustjan	rostir	rôtir	[roti:r]
151	XIII	rotjan	roîr	rouir	[rui:r]
152	1080	sakjan (satjan)	sacire	saisir	[sezi:r]
153	1160	salo	sale	sale	[sal]
154	1080	sal	sale	salle	[sal]
155	XI	sînskalk	seneschal	sénéchal	[seneʃal]
156	1130	sūr	sur	sur	[syr]
157	1080	têkan	teche	tache	[taʃ]
158	1130	tappjan	tapir	tapir (se)	[tapi:r]
159	1080	targa	targe	targe	[tarʒ]
160	1130	tass	tas	tas	[tɑ:]
161	XII	tûmon	tumer	tomber	[tɔ̃be]
162	1130	top	top	toupet	[tupe]
163	1200	tûrba	torbe	tourbe	[turb]
164	1138	triuwa	true	trêve	[tre:v]
165	1265	trugil	troine	troène	[trɔ̃en]
166	1175	trûmpa	trompe	trompe	[trɔ̃p]
167	1080	throp	trop	trop	[tro]
168	1180	throp	troppus	troupe	[trup]
169	XII	thrum	trumel	trumeau	[trymo]
170	XI	thûta	tuel	tuyau	[tuijo]

**ДО ПИТАННЯ ПРО МАТЕРІАЛИ НАВЧАННЯ ІСТОРИЧНОЇ ФОНЕТИКИ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ:
НІМЕЦЬКІ ЗАПОЗИЧЕННЯ ПОВНОЇ ЛЕКСИКАЛІЗАЦІЇ**

№	період запозичення	давньо- та середньо-верхньонім. мова	форма на момент запозичення	французька форма	французька орфоенія
1	XII	bergvrid	berfroi	beffroi	[befrwa]
2	XII	bleizza	blecier	blesser	[blese]
3	XIII	burgmeister	Bourgmaistre	bourgmestre	[burgmestr]
4	1119	brechen	brecha	brèche	[brɛ]
5	1165	bretling	brelesc	brélan	[brɛla]
6	1265	brod	breu	brouet	[bruɛ]
7	1175	bure	buiron	buron	[byrɔ̃]
8	XIII	seuro	suiron	ciron	[sirɔ̃]
9	XII	kruka	cruie	cruche	[kryʃ]
10	XIII	wampa	hampe	hampe	['ɑ:p]
11	XIII	hansa	hanse	hanse	['ɑs]
12	XII	heigir	hairon	héron	['erɔ̃]
13	XII	egisdia	hisde	hideux	['idø]
14	XII	leid	laid	laid	[lɛ]
15	XIII	landgraf	landgrave	landgrave	[lɑgrav]

№	період запозичення	давньо-германська мова	форма на момент запозичення	французька форма	французька орфоенія
1	1118	aliza	alis	alise	[ali:z]
2	XII	butta	bot	bot	[bo:]
3	1080	burg	borc	bourg	[bu:r]
4	XII	brid	bret, broi	brai	[brɛ]
5	1160	brustjan	brost	brouter	[brute]
6	1188	busk	busche	bûche	[by:ʃ]
7	XII	kaustjan	choisir	choisir	[ʃ wazi:r]
8	1080	kufia	cofea	coiffe	[kwaf]
9	1190	scal(j)a	escale	écaille	[ekaj]
10	1160	magan	esmai	émoi	[emwa]
11	1080	sparanjan	esparmier	épargner	[eparʃ e]
12	1130	gerfalko	gerfalc	gerfaut	[ʒɛrfo]
13	1138	halôn	haler	haler	['ale]
14	1080	marthor	martē	martre	[martr]
15	1175	raus	ros	roseau	[rozo]

Валова Н.Ю., Вовк Н.А.

**ОБЛИГАТОРНЫЕ И ПЕРИФЕРИЙНЫЕ ПРИЗНАКИ ФИРМОНИМА
КАК КЛАССА ИМЕН СОБСТВЕННЫХ В АНГЛИЙСКОМ ЯЗЫКЕ**

Настоящая статья посвящена актуальным проблемам ономастики английского языка, которые касаются выявления и исследования новых групп имен собственных (ИС). Основная цель статьи состоит в выявлении облигаторных и периферийных признаков фирмонима как класса ИС в английском языке. Сформулированная цель обуславливает постановку следующих задач:

1. рассмотреть различные термины, используемые для обозначения названий коммерческих предприятий;
2. дать дефиницию понятию “фирмоним”;
3. проанализировать облигаторные признаки фирмонима;
4. перечислить периферийные признаки фирмонима;
5. привести примеры фирмонимов из периодического англоязычного издания The Financial Times

В языкознании уже выделялись и обозначались названия союзов людей по тем или иным интересам. Однако авторы исследований не выдвигали конкретных терминов. Они либо использовали словосочетание-гипероним «имя собственное» или давали таким явлениям описательные формулировки: «названия учреждений, партий, обществ, коллективов» [1, с. 474], «названия движений, направлений» [1, с. 475], и тому подобное.

За последнее время ономастика пополнилась рядом терминов, которые выражают новые классы ИС, связанные с той или иной общественной деятельностью. Среди них выделяются эргонимы, то есть разряд онимов, собственное имя делового объединения людей, в том числе союза, организации, учреждения, корпорации, предприятия, общества, заведения, кружка [2, с. 151].

Проблематикой эргонимия занимался ряд ученых. В отечественной лингвистике проблемами данного направления занимался известный исследователь Отин Е.С. В своей статье “Из истории русской эргони-